

Mals efectes de la retallada de la inversió pública

JOAQUIM COELLO

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 14.05.10

Les mesures del Govern tenen la finalitat inexcusable de reduir el dèficit en raó de compartir amb Europa un mercat i una moneda. La reducció s'ha de fer via augment dels ingressos i reducció de la despesa pública. Les activitats econòmiques són les que generen impostos –i, per tant, ingressos–, i les despeses són les de les administracions públiques.

Tota reducció de la despesa pública que no té com a conseqüència directa un descens important de l'activitat econòmica està justificada perquè ajuda a reduir el dèficit. En gran part, la reducció del sou dels funcionaris (3.000 milions d'euros) no té més que un petit efecte econòmic sobre els ingressos públics per la reducció del consum domèstic d'aquesta població, però sí que suposarà una important reducció del dèficit. La retallada de les inversions públiques (6.000 milions d'euros) afectarà un sector ja castigat per la crisi, la construcció, que reduirà substancialment la seva activitat i, per tant, els ingressos fiscals que genera; i té el risc d'incrementar els aturats i, per tant, la despesa pública.

Mesures que indubtablement estimularien l'economia, com la reducció temporal de certs impostos a mitjanes i petites empreses si es crea ocupació, podrien contribuir a reduir el dèficit perquè l'estalvi de la cobertura social als aturats que deixessin de ser-ho seria més gran que la reducció dels ingressos via retallada d'impostos. Aquestes mesures, per no causar un conflicte social, necessiten una explicació que

probablement la urgència del moment no ha permès, però podrien ser estudiades en un futur.

Les nou mesures anunciades pel Govern tenen un impacte positiu sobre el dèficit al reduir la despesa pública, però també tenen un efecte social important. Al demanar esforços a la societat per les ineludibles circumstàncies actuals, és necessari que es pugui percebre que aquest efecte està repartit equitativament, és a dir, que no són només uns els que paguen la crisi. En aquest sentit, i més enllà del seu efecte econòmic, potser hauria estat lògic introduir un increment d'impostos per a aquells ciutadans amb rendes més altes, que no necessàriament s'ha de traduir a apujar els tipus impositius –encara que potser també–, sinó a reduir les excepcions fiscals. És per això que la referència a aquesta qüestió, que es presenta com «en estudi», pot respondre a la necessitat de definir-la més endavant, encara que l'al·lusió que s'hi fa podria haver estat millor, fixant ja ara l'objectiu de recaptació complementària.